

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum character ordinis præsupponat characterem confirmationis? 4

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

sacramentum recipere potest: & sic character ordinis, baptismalem characterem præsupponit.

Ad primum ergo dicendum, quod in eo qui habet potentiam actiuam a se, potentia actiuam non præsupponit passiuam: sed in eo qui habet potentiam actiuam ab alio, præexigitur ad potentiam actiuam potentia passiuam, quæ recipere possit potentiam actiuam.

Ad secundum dicendum, quod talis si ad sacerdotium promouetur, non est sacerdos, nec conferre potest, nec absoluere in foro penitentiali. Vnde secundum Canones * debet iterato baptizari & ordinari. Et si etiam in Episcopum promouetur, illi quo ordinat non habent ordinem: sed tamen pie credi potest, quod quantum ad ultimos effectus sacramentorum, summus Sacerdos suppleret defectum, & quod non permetteret hoc ita latere, quod Ecclesia periculum imminere.

3.

ARTIC. IV.

Vtrum character ordinis presupponat de necessitate characterem Confirmationis?

143

Ad quartum sic proceditur. Videatur, quod ergo præsupponat de necessitate characterem confirmationis. Quia in his quæ sunt ordinata ad initium, sicut medium præsupponit primum, ita ultimum præsupponit medium. Sed character confirmationis præsupponit baptismalem quasi primum. Ergo character ordinis præsupponit characterem confirmationis quasi medium.

P 2 Præterea, Qui ad alios confirmandos potestur, maxime debent esse firmi. Sed illi qui sacramentum ordinis suscipiunt, sunt aliorum confirmatores. Ergo ipsi maxime debent habere sacramentum confirmationis.

S E D contra, Apostoli receperunt potestatum ordinis ante ascensionem, Ioan. 20. vbi dictum est: Accipite Spiritum sanctum, &c. Sed confirmant post ascensionem per aduentum Spiritus sancti. Ergo ordo non præsupponit confirmationem.

RE-

RESPONDEO dicendum, quod ad susceptionem ordinis præexistit aliquid quasi de necessitate sacramenti, & aliquid quasi de congruitate. De necessitate enim sacramenti exigitur, quod ille qui accedit ad ordines, sit ordinis susceptius: quod competit ei per baptismum. Et idem character baptismalis præsupponitur de necessitate sacramenti, ita quod sine eo sacramentum ordinis conferri non potest. Sed de congruitate requiritur omnis perfectio, per quam aliquis reddatur idoneus ad exequutionem ordinis; & unum de ipsis est, ut sit confirmatus. Et idem de congruitate character ordinis, characterem confirmationis præsupponit, & non de necessitate.

Ad primum ergo dicendum, quod non est similis habitudo huius medij ad ultimum, & primi ad medium: quia per characterem baptismalem sit homo susceptius sacramenti confirmationis, non autem per characterem confirmationis sit homo susceptius sacramenti ordinis: & idem non est similis ratio.

Ad secundum dicendum, quod illa ratio procedit de idoneitate quantum ad congruitatem.

ARTIC. V.

Vtrum character unius ordinis de necessitate presupponat characterem alterius ordinis?

A D quintum sic proceditur. Videtur, quod character vnius ordinis præsupponat de necessitate characterem alterius ordinis. Quia maior est conuenientia ordinis ad ordinem, quam ordinis ad aliud sacramentum. Sed character ordinis præsupponit characterem alterius sacramenti, scilicet baptismi. Ergo multo fortius character vnius ordinis, præsupponit characterem alterius.

¶ 2 Præterea, Ordines sunt quidam gradus. Sed nullus potest peruenire ad posteriorem gradum, nisi prius concederit prioren. Ergo nullus potest accipere characterem ordinis sequentis, nisi prius accipit ordinem præcedentem.

SED contra, Si omittatur aliquid in sacramentis
T 2 quod

144